

μαντρί

μαντρί, το, ουσ. [<μσν. μανδρίν <μανδρίον, υποκορ. του αρχ. ουσ. μάνδρα], το μαντρί· (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «τον ξέρω αυτόν που μου λες, γιατί ήμασταν μαζί στο μαντρί»·

- αρνί που φεύγει απ' το μαντρί, το τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#)·

- βγάζω απ' το μαντρί, αποφυλακίζω κάποιον: «μάζεψαν οι φίλοι του τα λεφτά που χρωστούσε και τον έβγαλαν απ' το μαντρί»·

- βγαίνω απ' το μαντρί, αποφυλακίζομαι: «τον άλλο μήνα βγαίνει απ' το μαντρί»·

- τον βάζω στο μαντρί, βλ. φρ. τον κλείνω στο μαντρί·

- τον κλείνω στο μαντρί, τον φυλακίζω: «μετά την απόφαση του δικαστηρίου, τον έκλεισαν στο μαντρί»·

- τον ρίχνω στο μαντρί, βλ. φρ. τον κλείνω στο μαντρί·

- τον χώνω στο μαντρί, βλ. συνηθέστ. τον κλείνω στο μαντρί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας